

**B O N
T E R C E R
A N Y!**

La tardor de 1997 vam treure el primer butlletí. Ara, a la primavera de 1999, som doncs al tercer any de presència a l'espai exterior, segons el càlcul convencional de les publicacions,

tot i que fa poc que la nostra revista ha complert un any. Misteris dels números!

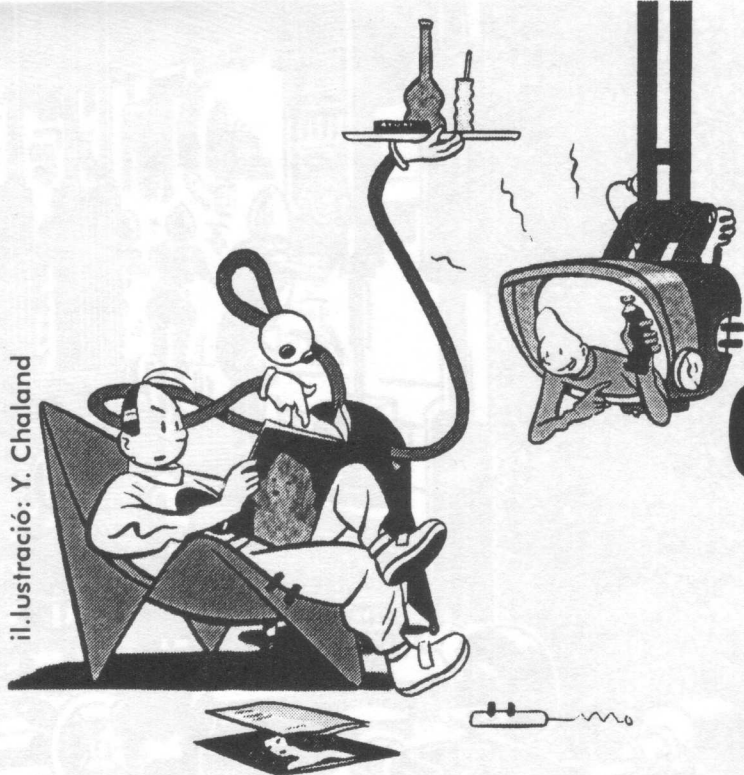
Com us expliquem a dins, aquest any volem treure'n encara un número més que el passat i assolir la periodicitat trimestral, i ja hem comptat que a la data estel.lar 2001, quan entrem a l'any cinquè, el començarem amb el número 13.

Ja veieu doncs que no tenim cap intenció d'aturar-nos, sinó tot el contrari: volem poder arribar a fer més pàgines, publicar obra de creació, no haver-nos de deixar tants bits al cibertinter, tenir una relació més fluida amb tots els socis...

I entre tots ho aconseguirem.

De moment, tal com ens arribi l'avís que hàgiu ingressat la quota, us trametrem el carnet aerodinàmic que us acreditarà com a socis i us permetrà participar en totes les activitats que preparem.

Ja ens hi veurem.

notícies d'aquesta galàxia

del mateix títol, que acaba de sortir dins del recull 'Contes per vells adolescents', publicat per Proa.

'BOLA DE DRAC GT' I

'MAZINGER Z' AL CANAL 33

👉 Els fans del manga estan de sort. A partir de l'11 de gener, el **Canal 33** oferirà episodis de 'Bola de Drac GT' i 'Mazinger Z'. Les sèries s'emetràn en un bloc conjunt, de 14.00 a 15.00 hores. 'Bola de Drac GT' arrenca 10 anys després de l'última entrega de la telesèrie, presentant un **Son Goku** que ja no és un nen. El destí el farà caure en una trampa, amb la qual el temps retrocedirà i Goku les passarà magres. 'Mazinger Z' és una sèrie mítica, protagonitzada per robots gegants obcecats en una lluita que provoca més destrosses que **Godzilla** i **King Ghidorah** junts. Aprofitem per recordar-vos que l'octubre passat, el Canal 33 va estrenar 'Evangelion' de **Y. Sadamoto**, un dels fenòmens de masses més importants dels darrers anys al Japó. 'Evangelion' es va presentar en vídeo al darrer Saló del Manga, a l'Hospitalet de Llobregat.

MIQUEL DE PALOL, PREMI SANT JORDI

👉 La novel·la 'El quincorn', de **Miquel de Palol** va guanyar l'últim premi Sant Jordi, dotat amb sis milions de pessetes. Palol va qualificar l'obra com a 'història romàntica en el sentit autèntic del mot'. L'origen de la novel·la es troba en un conte,

MONTSERRAT GALÍCIA PUBLICA

'ESTENDRE LES ALES'

👉 Poc abans de Nadal, **Montserrat Galícia** presentava la novel·la de CF 'Estendre les ales' (Barcanova). Aquesta va ser la segona obra de Galícia amb collita del 98, ja que també va veure publicada 'L'altra cara del mirall' (Cruïlla), ambientada en mons de realitat virtual. Fins ara, l'escriptora ha publicat 11 novel·les de CF, dues de les quals -'PH1A Copèrnic' i 'Aterratge d'emergència'- ja han estat traduïdes al castellà.

CHRIS MARKER A LA FUNDACIÓ TÀPIES

👉 El 4 de desembre, la **Fundació Tàpies** inaugurarà una mostra dedicada al cineasta, fotògraf i escriptor **Chris Marker** (Neully-sur Seine, 1921). Marker és l'autor de 'La jetée', un film de 26 minuts de durada, estructurat amb imatges fixes.

L'acció es situa en un futur indeterminat, on els supervivents d'un París postnuclear viuen a sota terra. 'La jetée' va ser el punt de partida del film '12 monkeys', que va dirigir **Terry Gilliam**. A la Fundació Tàpies es van fer dues projeccions de 'La jetée', a més d'altres

obres com 'La sixième face du pentagone' (1968) o 'La solitude du chanteur de fond (Portrait d'Yves Montand)' (1974). L'exposició també incloïa videoinstal·lacions i cederoms.

ROBERT J. SAWYER GUANYA

EL UPC

☞ L'escriptor **Robert J. Sawyer** (Canadà) ha guanyat el premi UPC 1998 dotat amb un milió de pessetes. L'obra guanyadora es diu 'Block Universe', i serà publicada per Ediciones B. En el concurs hi van participar 134 originals.

La menció especial de 250.000 pessetes va ser per a **Rodolfo Martínez** (Gijón), amb 'Este relámpago, esta locura', i **Gabriel Trujillo** (Mèxic), amb 'Gracos'. La menció UPC, dotada amb 250.000 pessetes, va ser per a 'Fuego sobre San Juan' dels barcelonins **Javier Sánchez-Reyes Fernández** i **Pedro A. García Bilbao**. El jurat va voler destacar: 'Snow is white' de **Hugh Cook** (Nova Zelanda), 'Mort eterna', de **Pep Bau** (Gurb) i 'El orgullo de Dios', de **Pedro Jorge Romero** (Tenerife). Romero va ser guanyador del premi Juli Verne 98, amb **Miquel Barceló**. L'escriptor **Stephen Baxter** va fer la conferència prèvia a la concessió del premi.

NOVA ETAPA DE 'VADE RETRO'

☞ D'entre les publicacions que hem rebut, destaquem el número 1 de «Vade retro», subtítulat «megazine de ci-fi, terror i otras hierbas».

Fet en castellà, amb seu a Barcelona (Arquímedes, 8, 3r 4a; ae: vade-retro@bcnet.upc.es), l'editorial ens informa que es tracta de la nova etapa d'un fanzín, ara transformat en magazín (36 pàgs. de 17x24cms.; 295 ptes.), i que des d'aquest número se'ls ha afegit, com a maquetador i col.laborador principal, el nostre consoci i membre de junta **Amadeu LeBlanc**, que hi signa més d'un article. El dossier central és dedicat a «Fu Manchu».

MARIA ÀNGELS ANGLADA

FARÀ CF

☞ L'escriptora **Maria Àngels Anglada** ha guanyat el premi Octavi Pellissa, de projectes de creació literària, convocat per Editorial Empúries. El guardó està dotat amb dos milions de pessetes. L'autora l'ha obtingut pel futur llibre de contes 'Nit de 1911' on, entre d'altres temes, tractarà l'humor i la ciència-ficció. Anglada ja havia temptejat el gènere en el volum 'La daurada parmèlia i altres contes' (Columna, 1991), on en el conte 'L'Empelt' parlava de la desaparició de les llengües.

COMIAT A ENRIC SIÓ

☞ El 2 de novembre de 1998, quan ja teníem enllestit el número anterior del nostre butlletí, va morir a la clínica Teknon de Barcelona **Enric Sió**. Nascut a Badalona el 1942, Sió havia començat a publicar acudits a l'editorial Mateu i després a la Bruguera. El 1967 va començar a publicar a la revista 'Oriflama' el còmic d'aire fantàstic i al·legòric 'Lavínia 2016', amb guió d'**Emili Teixidor**. També va publicar 'Gholo', amb un text de **Joan Perucho** tret del volum 'Botànica oculta'. Altres obres del Sió de l'època són una breu adaptació de 'Tirant lo Blanc' i una de 'L'esbós d'un somni' de **Cortázar**. Entre els reconeixements internacionals, el 1971 li va ser atorgat el prestigiós premi Yellow Kid, a Lucca, a la setena edició del Saló Internacional del Còmic d'aquella ciutat. A la darrereria dels anys vuitanta va abandonar el còmic, que ell considerava un art culte i de qualitat, i es va dedicar a la il·lustració i a la publicitat.

MÉS FILMS DE CHOMÓN

☞ A 'La fira', un dels espais de l'exposició «El somriure del monstre», presentada fins al 10 de gener al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona en ocasió del XXV Festival Internacional de Teatre Visual i de Titelles de Barcelona, els assistents han tingut ocasió de veure

alguns dels films de **Segon de Chomón**, el nostre peoner del cinema fantàstic, de qui vam parlar àmpliament al butlletí anterior.

AVÍS A SOCIS I SIMPATITZANTS

☞ Teniu a les mans el cinquè exemplar del nostre butlletí. En vam fer un a la darrera de 1997, n'hem fet tres durant el 1998 i aquest correspon a l'hivern de 1998-1999. Tant el butlletí, com la resta de les activitats, existeixen gràcies al suport logístic de l'AELC, per mitjà de la Secció de Ciència-ficció, però ens els hem pogut autofinançar gràcies a les quotes dels socis. Aquest any 1999, a més de la publicació de les actes del primerencontre, volem assolir la fita de fer trimestral el butlletí, a més d'endegar altres activitats socials. Però per a això necessitem que tots els socis es posin al corrent del pagament. Ara hem començat un nou any i us demanem que no trigueu a fer-nos la tramesa de la quota de 1999. Tal com rebrem l'avís de transferència, us trametrem el magnífic nou carnet que hem fet per a aquest any, vàlid per a tot un bon tros de galàxia. També us demanem que no fragmenteu el pagament en semestres o trimestres: feu tot el pagament de cop.

LA CF A L'ENSENYAMENT

☞ Dins la campanya «El gust per la lectura», organitzada pel Servei d'Ensenyament del Català de la Direcció General d'Ordenació Educativa de la Conselleria d'Educació de la Generalitat de Catalunya, els primers mesos de 1998 es va oferir als professors de llengua i literatura catalanes un seguit de conferències a l'entorn de quatre temes, sobre els quals havien d'organitzar cicles d'activitats el curs 1998-99. Un d'aquests temes és la Ciència-ficció, centrada en obres de **Joaquim Carbó**, **David Cirici** i **Núria Pradas** (vegeu el butlletí núm. 2). Al curs present se n'han recollit els fruits: la CF ha estat el tema de preferència majoritari als centres de Catalunya, de tal

manera que un nombre altíssim dels nostres estudiants ara participen en tallers, lectures, sessions i concursos centrats a l'entorn de la CF. Un bon planter per a la nostra CF del futur.

LLIBRES DE CF EN CATALÀ

☞ L'exposició que es va presentar a Mataró, la podem veure, ampliada, al Palau Marc, de la Rambla de Barcelona, durant el mes de març, amb el patrocini de la Institució de les Lletres Catalanes. Estigueu atents a la inauguració.

DINAMO, HIBERNAT

☞ Sembla que l'èxit no li ha caigut gaire bé a Dinamo, la publicació més fantacientífica dels PPCC. L'augment de les vendes ha provocat problemes amb la distribució mentre que la legalització de l'Associació Dinamo d'Escriptors i Il·lustradors ha comportat la pèrdua de la subvenció com a publicació escrita en català. Ara mateix, el consell de redacció està en fase de reestructuració (uns se'n van, altres entren) i fins que la cosa no acabi de rutllar com cal, s'ha decidit aturar la publicació del número 7, l'especial Star Wars: la Guerra Santa, però la intenció de continuar és absoluta.

SOCIS DE LA SCCFF

PREMIATS A ANDORRA

☞ A la darrera edició de la Nit literària andorrana, escriptors socis de la SCCFF es van endur quatre dels vuit premis atorgats: a més del Juli Verne de CF atorgat a **Miquel Barceló** conjuntament amb **Jorge Romero** (veure entrevista en aquest número), el premi Fiter i Rossell de novel·la va ser per a **Víctor Mora**, per «Carícies d'un desconegut», i el Sant Carles Borromeu de contes i el Manuel Cerqueda de novel·la curta, tots dos per a **Josep Albanell**, per «Una mica de mort» i «Zoofília», respectivament. I encara n'hi ha que es pregunten si els autors de CF fan literatura.

títols de L'ARCÀ

La col·lecció literària 'L'Arcà' està dirigida per Eduard Suárez i Alfred Sargatal. Editorial Laertes –abans Glauco– la va endegar l'any 1983, amb la intenció de recuperar obres de terror i misteri, del segle XIX i principis del XX, encara inèdites en català. Malgrat els plantejaments inicials, el radi d'acció de 'L'Arcà' acabaria eixamplant-se, acollint des de peces de ciència-ficció ('Més que humà', de Theodore Sturgeon; 'Guia galàctica per a autostopistes', de Douglas Adams), fins a llibres dedicats als mites artúrics.

Fins a la data, 'L'Arcà' ha publicat 76 títols; el més recent, 'La verge dels 7 punyals/ La veu perversa', de Vernon Lee. El ritme de producció de l'editorial ha sigut irregular. L'embranchida dels principis, quaranta títols en sis anys, ha anat minvant fins al parell de novetats anual. De qualsevol manera, la nòmina d'autors representada és extraordinària: des de Bram Stoker a Roald Dahl, passant per Guy de Maupassant, Prosper Mérimée, H.P. Lovecraft, Gérard de Nerval, Wilkie Collins, Henry James, Joseph Conrad, Richard Matheson, Ambrose Bierce, R. L. Stevenson, William Beckford, Gaston Leroux, Jan Potocki, Edgar Rice Burroughs o Stephen King. A l'encant dels textos s'hi

afegeix el de les portades, fetes en la seva majoria per dibuixants de còmic i il·lustradors de

primera. El redisseny de la col·lecció ha optat una orientació molt diferent, de manera que les primeres edicions d'alguns llibres són doblement valuoses per

als col·leccionistes. Sens dubte, Sir Arthur Conan Doyle és

l'autor amb més obra publicada a 'L'Arcà'; possiblement hi hagi influït el fet que 'El gos dels Baskerville' i 'Estudi en escarlata' figurin entre els llibres més venuts de la col·lecció. Altres títols que han generat demanda són: 'El cavaller de l'armadura rovellada', de Robert Fisher; 'La porta oberta', de Margaret Oliphant, o 'Carmilla', de J. Sheridan Le Fanu.

Per commemorar el número 75 de la col·lecció, Laertes ha publicat una 'Antologia de narrativa fantàstica catalana'. El llibre, compilat per Emili Olcina, resulta una sorpresa agradabilíssima. Olcina ha convocat en l'antologia un bon feix de textos fantasmagòrics i sorprenents –algun dels quals no es reencarnava des de feia setanta anys–. I l'aquelarre ha valgut la pena.

En aquesta funció espectral hi desfilen divuit contes, publicats entre finals del segle XIX i 1970; la majoria, d'una qualitat notable. El recorregut arrenca amb Martí Genís i Aguilar, Raimon Casellas i Joaquim Ruyra, enfila el segle XX i conclou el trajecte, de manera inevitable, amb Manuel de Pedrolo, Joan Perucho i Jordi Sarsanedas. A banda d'això, el llibre inclou un pròleg saborós –on Olcina teoritza sobre el fantàstic i exposa els recursos utilitzats en els contes– i un apèndix generós –on deixa voleiar una teranyina de fils, que poden resseguir els investigadors i els aficionats famolencs.

Segons l'antòleg, el recull es tanca el 1970 perquè a la literatura fantàstica posterior "li falta audàcia, innovació. Els mètodes coneguts estan massa arrelats. Hi ha un gran domini tècnic, però falta aquell punt de voler arriscar-se". Al marge d'aquestes consideracions, l'obra ha obert una via molt vigorosa per al futur del gènere a casa nostra. "Quan li parlava a la gent de narrativa fantàstica catalana, els semblava una cosa curiosa, excepcional –diu Olcina–. Però els especimens de narrativa fantàstica en català són lluny de ser rareses". Tenint això present, tant de bo el seu llibre estimuli l'aparició de nous reculls heterodoxos, disposats a recuperar i divulgar aquesta part de la tradició literària que sol quedar al marge dels manuals a l'ús.

Josep Sheridan El Farruc

il·lustració de M. Zueras per a «L'abisme de Maracot»

La '3a. Trobada de CF i Fantasia' es va celebrar amb èxit a Mataró, els dies 11 i 12 de desembre. La paraula èxit, és clar, no fa tanta referència al número d'assistents, que no va ser multitudinari, sinó a la qualitat dels actes celebrats. D'alguna manera, aquests van rememorar l'esperit del '1r Encontre de Cf en Llengua Catalana', celebrat fa dos anys a Vilanova i la Geltrú. Els assistents a Mataró es van trobar amb uns magnífics cartells –protagonitzats per **Robby**, del film 'Planeta prohibit'– donant-los la benvinguda. Tenim la certesa que, a hores d'ara, més d'un pòster penja a l'estudi d'alguns dels assistents. Les jornades es van encetar el vespre del dia 11. El marc escollit va ser la Biblioteca Pompeu Fabra, on la regidora de cultura, **Carme Benito**, va inaugurar les exposicions 'El cronomòbil - El còmic original', de **Pere Verdaguer**, i 'Cent anys de llibres de CF i fantasia en català, 1877 - 1977', coordinada per **Antoni Munné-Jordà**. Cal dir que, per problemes d'espai, alguns volums no es van poder veure. Arran de la mostra mataronina, la SCCFF vol promoure aquesta exposició arreu dels Països Catalans, sempre que hi hagi Ajuntaments, biblioteques o entitats interessades a exhibir-los.

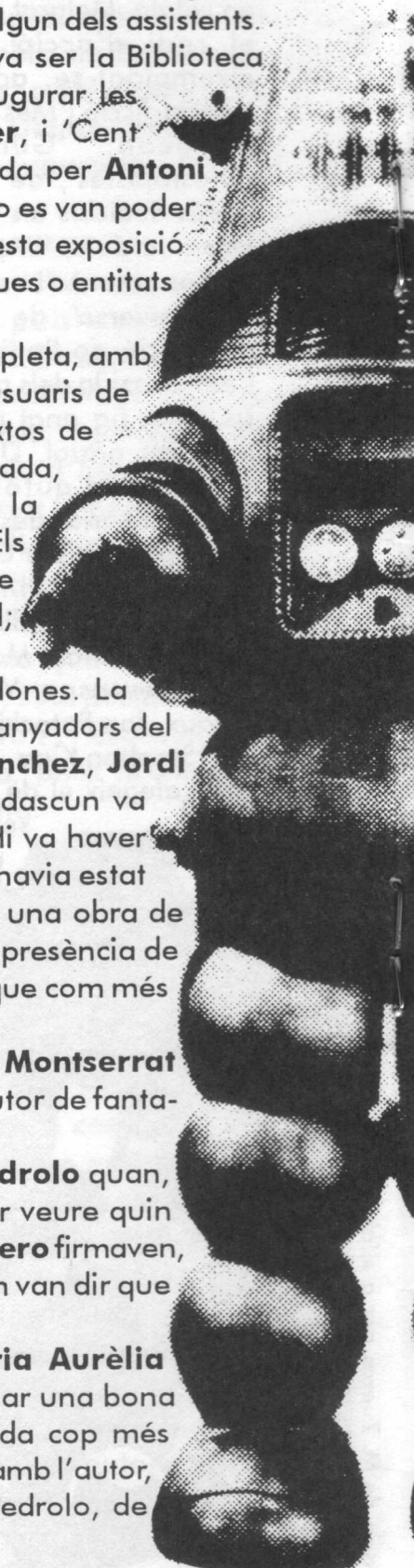
La Biblioteca Pompeu Fabra va editar una Guia de Lectura supercompleta, amb tot el seu fons de CF en català. La Guia anava destinada tant als usuaris de l'equipament cultural com als assistents a la trobada, i recollia textos de **Manuel de Pedrolo** i **Jordi Solé i Camardons**. Per arrodonir la jugada, les quatre hores del conte celebrades el mes de desembre per la biblioteca, es van dedicar a contes de CF. Els textos triats van ser: 'Els tres cosmonautes', d'**Eugenio Carmi** i **Umberto Eco**; 'El país de Plexinaps', de **Joan de Déu Prats**; 'El món inventat', de **Joles Sennell**; i 'Tots els iris a l'iris', de **Miquel Obiols**.

El matí següent, el dia 12, la biblioteca va acollir dues taules rodones. La primera, 'El premi Juli Verne', va comptar amb diversos escriptors guanyadors del guardó. Moderats per **Ricard de la Casa**, van parlar **Guillem Sànchez**, **Jordi Solé i Camardons**, **Antoni Munné-Jordà** i **Miquel Barceló**. Cadascun va exposar les motivacions que l'havien dut a presentar-se al premi. Hi va haver una certa coincidència en què més d'una de les novel·les premiades havia estat rebutjada per editors catalans. L'excusa? Allò que havien escrit era una obra de ciència-ficció! En el torn de preguntes amb el públic, es va debatre la presència de la CF dura i la tova. Es va arribar a la conclusió eclèctica i assenyada que com més tipus de CF tinguem, millor.

La segona taula del dia va acollir **Joaquim Carbó**, **Josep Albanell** i **Montserrat Canela**, moderats per **Jordi Solé**. L'excusa era parlar de 'Pedrolo, autor de fantasia i ciència-ficció'. Entre el públic, hi havia la filla de l'escriptor.

Joaquim Carbó va recordar l'inici de l'amistat amb **Manuel de Pedrolo** quan, durant un Dia del Llibre, es va personar a la Llibreria Catalònia, per veure quin ambient havia. "Tomàs Salvador, José Maria Gironella i Luís Romero firmaven, davant grans cues de gent. Jo em vaig preguntar on són els meus? Em van dir que els escriptors en català eren a les golfes.

Hi vaig pujar, i hi havia **Pedrolo**, **Josep Maria Espinàs** i **Maria Aurèlia Capmany**, tots sols, sense cap lector. A partir d'aquell dia es va iniciar una bona amistat amb Pedrolo, que es va anar consolidant, amb visites cada cop més sovintejades a casa seva". Albanell només va tenir contacte "telefònic amb l'autor, en dues o tres ocasions. El que sí puc dir és que havia llegit tot Pedrolo, de

manera viciosa. I un dels deutes que tinc amb ell és fer la continuació del projecte inacabat 'Temps obert'. **Montserrat Canela** no va tenir cap contacte directe amb l'autor. Malgrat això, "la seva obra em va impactar molt. Pedrolo em va crear addicció", va assegurar.

Un dels temes plantejats va ser si l'aparició del 'Mecanoscrit' havia perjudicat la CF, perquè, des de llavors, se l'associava a un públic juvenil. Segons va dir Albanell, "la CF es relaciona de manera immediata amb un públic juvenil. Moltes obres s'han escrit per als joves i han passat a ser llegides per adults, i a la inversa. Si Pedrolo hagués viscut als EUA, hauria sigut un **Asimov**. El 'Mecanoscrit' no és només juvenil i per això ha sigut un èxit. La CF et permet incorporar altres gèneres sense deixar de ser CF. El 'Mecanoscrit', per exemple, és una novel·la de naufrags i de CF". Carbó va reblar el clau afegint: "El 'Mecanoscrit' no era una de les obres que Pedrolo apreciés més. I no la va fer pensant en un públic juvenil".

Després d'un dinar de germanor, cordial i molt complet, els participants a les jornades es van traslladar a Can Palauet. Allí, Pere Verdaguer va oferir la conferència 'El futur de la CF'. El presentador de l'acte, **Antoni Segarra**, va assegurar: "Al lector normal de CF li pot estranyar la CF de Verdaguer, que passa aquí i ara. Hi ha algunes aplicacions de física, biologia i medicina. Quan ell publicava, tractava aspectes de la biologia que ara mateix està tractant la CF més moderna i actual. Verdaguer va ser un avançat als temps. Verdaguer és un autor superactual i sembla mentida que la seva obra s'hagués escrit en els anys 60 i els 70. S'hauria de reeditar".

Abans de començar el parlament, Verdaguer es va queixar del fet que la CF estigui tan oblidada a Catalunya. "Catalunya és una regió desenvolupada i la CF és la literatura dels països desenvolupats. Per això lamento que no hi hagi pràcticament cap col·lecció de CF en català".

Entre els molts temes tractats per Pere Verdaguer, hi va haver una menció especial a la gènesi de la novel·la 'El cronomòbil'. Verdaguer va recordar com, l'any 1960, "es va crear el Grup Rossellonès d'Estudis Catalans, la primera entitat que reivindica el català a la Catalunya Nord. Es va parlar d'obrir espais per al català a la premsa i la ràdio. 'Midi Libre' s'hi va interessar i va acceptar la publicació d'una crònica setmanal. A més, ens van proposar de fer una col·laboració diària. Llavors se'ns va acudir de fer un còmic. 'El cronomòbil' es va fer pensant en aquesta circumstància.

El tema correspondria a l'aire del temps, la CF, de manera que aquesta fos aplicada a la problemàtica de la Catalunya Nord. La màquina havia de ser útil. La Catalunya Nord produeix 100.000 tones de préssecs. En aquells temps ja hi havia excedents de producció, els pagava l'estat i es llençaven al riu. Vaig imaginar que el noi que inventava el Cronomòbil el feia servir per portar els préssecs de l'estiu a l'hivern, de manera que la producció no s'hagués de llençar. Un cop acabat el guió vaig escriure el llibre i el vaig portar a Edicions 62. Paradoxalment, el llibre va sortir molt abans que el còmic".

Després de la conferència de Verdaguer, es va fer públic el resultat del II Premi Manuel de Pedrolo. I, per clausurar la trobada, al Teatre Monumental es va projectar 'Gattaca', d'**Andrew Niccol**. Tots els assistents a la '3a. Trobada' van sortir molt satisfets. Algun soci de la SCCFF ja comença a demanar que, l'any vinent, se'n faci una altra a Mataró, amb el mateix nivell. Així sia.

Alba Bastida i Nadina Ubiquet

Els resultats del Pedrolo

Com a acte de cloenda de la '3a. Trobada de Cf i Fantasia', celebrada a Mataró, es va fer públic el veredict del II premi Manuel de Pedrolo.

Durant l'acte, la Regidora de Cultura de Mataró, Carme Benito, va voler remarcar que, tot i que el Pedrolo era un premi jove, en aquesta segona convocatòria s'havia aconseguit atraure un major número de participants, procedents d'arreu dels Països Catalans. La intenció del Patronat Municipal de Cultura i la SCCFF és donar continuïtat al concurs literari.

Quant als guardons, el primer premi de la categoria A, per a estudiants d'ensenyament secundari, dotat amb 50.000 pessetes, va ser per a 'Paraules d'un temps vinent', de Jordi Tena i Galindo, de Barcelona. El segon premi, dotat amb 25.000 pessetes, va ser per a 'L'ombra d'en Narcís', de Carlos Cano Parramón, d'Esplugues de Llobregat.

El primer premi de la categoria B, categoria lliure, dotat amb 150.000 pessetes, va ser declarat desert. Segons va explicar el president del Jurat, Miquel Barceló, "la decisió es va deure al fet que, tot i que les històries participants eren bones, presentaven, en general, escassos components de ciència-ficció i fantasia".

El segon premi, dotat amb 75.000 pessetes, va ser per a 'Imatges per encàrrec', de Francesc Font, de Barcelona. El jurat va acordar concedir dues mencions honorífiques, equiparades al primer premi i dotades igual. La primera va ser per a 'Tres fadrines i el Sr. Mateu', de Josep Valor i Gadea, de Picassent (País Valencià). La segona va ser per a 'Ignorància', de Victòria Ricart i Delgà, de Santa Pau (Girona). Francesc Font, autor del relat 'Imatges per encàrrec', va explicar que el conte "està protagonitzada per una persona marginadeta, en una ciutat que és Barcelona. En un moment determinat, al personatge li roben la seva imatge. En una botiga, existeix un mirall que es dedica a robar imatges de gent diversa, per vendre-les després a altres persones. Per tal de poder recuperar la imatge perduda, el protagonista intentarà trobar uns diners suficients per poder comprar-la i recuperar-la". Font remarca que el protagonista de la narració "ha estat empresonat a la Model, durant els anys seixanta va conviure amb polítics, i ara es troba amb un món que no entén. Tot i ser una història de caire fantàstic, el cert és que hi ha diversos elements trets de la realitat. Un d'aquests és l'estafa que condueix el personatge a la presó, que té el referent d'un cas que va passar en aquella època". Font, que havia practicat el periodisme polític, ja ha rebut premis teatrals. Anys enrere, també havia publicat textos creatius. Però des dels anys 70 fins fa pocs anys, Font havia apartat l'escriptura. Entre els seus autors preferits, destaca Brecht, en teatre.

L'autor va admetre que la consecució del guardó "dóna ànims per continuar escrivint altres coses. En aquests moments, estic treballant en una novel·la que relata una mena de viatge al passat, ambientada a Barcelona. Però no vol ser ni una novel·la històrica ni de ciència-ficció. El punt de partida és el que li passa a una persona que retrocedeix cent anys en el temps. El protagonista serà un estranger en la seva pròpia ciutat, l'any 1880".

El jurat del II premi Manuel de Pedrolo estava format per Miquel Barceló, Antoni Munné-Jordà, Jordi Solé i Camardons, Antoni Segarra Torres, Claudio Landete i Ramon Ramis Avellí, que va actuar de secretari. Tots els relats guanyadors seran publicats pròximament, junt amb la conferència de Pere Verdaguer, 'El futur de la ciència-ficció'.

MIQUEL BARCELÓ

premi Juli Verne 1998

La novel·la curta 'Testimoni de Narom' ha guanyat l'últim premi Juli Verne, atorgat pel Cercle de les Arts i de les Lletres d'Andorra i Banca Privada d'Andorra. L'obra va ser escrita per Miquel Barceló (Mataró, 1948), amb la col·laboració de l'autor canari Pedro Jorge Romero. D'aquesta manera, Barceló enceta la creació de ficcions literàries, després de molts anys difonent i explicant-nos les d'altres escriptors.

L'editorial lleidatana Pagès publicarà la novel·la l'any vinent. Sembla que l'obra serà de la branca de la CF anomenada dura, amb la qual cosa Barceló s'afegeix al camí encetat per autors com Pere Puigdomènech.

Barceló defineix l'obra com "la història d'amor d'una parella jove". L'acció passa en una petita colònia, Narom, en un planeta terraformat des de fa uns cinc-cents anys. "El planeta té un clima molt estrany. Hi ha unes tempestes tan fortes que obliguen la gent a viure en soterranis, d'on no surten mai. A partir d'aquest clima, s'ha creat una llegenda: aquells qui surtin a l'exterior durant la tempesta, es trobaran amb els naromites i aniran a viure a un món millor. I hi ha gent que, efectivament, surt, però no torna mai més".

Entre els temes que van sortint al llarg del llibre, 'Testimoni de Narom' tracta de l'amor, la tecnologia, les civilitzacions extraterrestres, la filosofia del més enllà i la religió. La motivació religiosa és el ciment sobre el qual es basteixen els altres conceptes. Els dos protagonistes de l'obra són una parella jove. La noia decideix sortir a l'exterior, convençuda de l'existència dels naromites. El noi, que és més escèptic,

l'acabarà seguint en aquesta aventura. Sens dubte, aquesta és la primera aventura literària important de Barceló. "Sempre m'ha agradat escriure. Però lleigeixo coses molt ben fetes, i per això em fa molta vergonya presentar textos. Ja no puc fer 'Hyperion'... D'idees, en tens sempre. Però mai no sé si les idees són meves o el refregit de dotze lectures".

Pel que comenta l'autor, aquesta novel·la no serà una flor única. "Sortiran més obres. 'Testimoni de Narom' la podria haver tret

en castellà, d'aquí un parell d'anys. Hauria sigut una novel·la molt més llarga i elaborada. Però em vaig encaparrar. Vaig voler que la meua primera novel·la sortís publicada en català. El Juli Verne era una possibilitat per fer-ho. La hi vaig enviar i va funcionar... Ara tinc un problema: traduir-la tota al castellà, per passar-li a Pedro i fer-ne la versió corresponent".

Barceló, que acaba de fer cinquanta anys, reconeix que la seva visió del món serà bastant diferent de la que pogués donar un autor més jove. "Possiblement has anat decantant moltes coses. De vegades potser vas massa cap a les coses que t'interessen. Reconec que a 'Testimoni de Narom' hi ha tecnologia, relació de parella, que per a mi és una cosa molt important, i el tema religiós. Jo no sóc una persona religiosa. Per això em pregunto per què hi ha tanta gent que ho és. Llavors, em poso en la pell d'un personatge i li faig patir situacions que em permetin reflectir aquests aspectes. Resulta molt divertit. I si a sobre ho presentes a un premi i guanyes, la satisfacció és encara més gran".

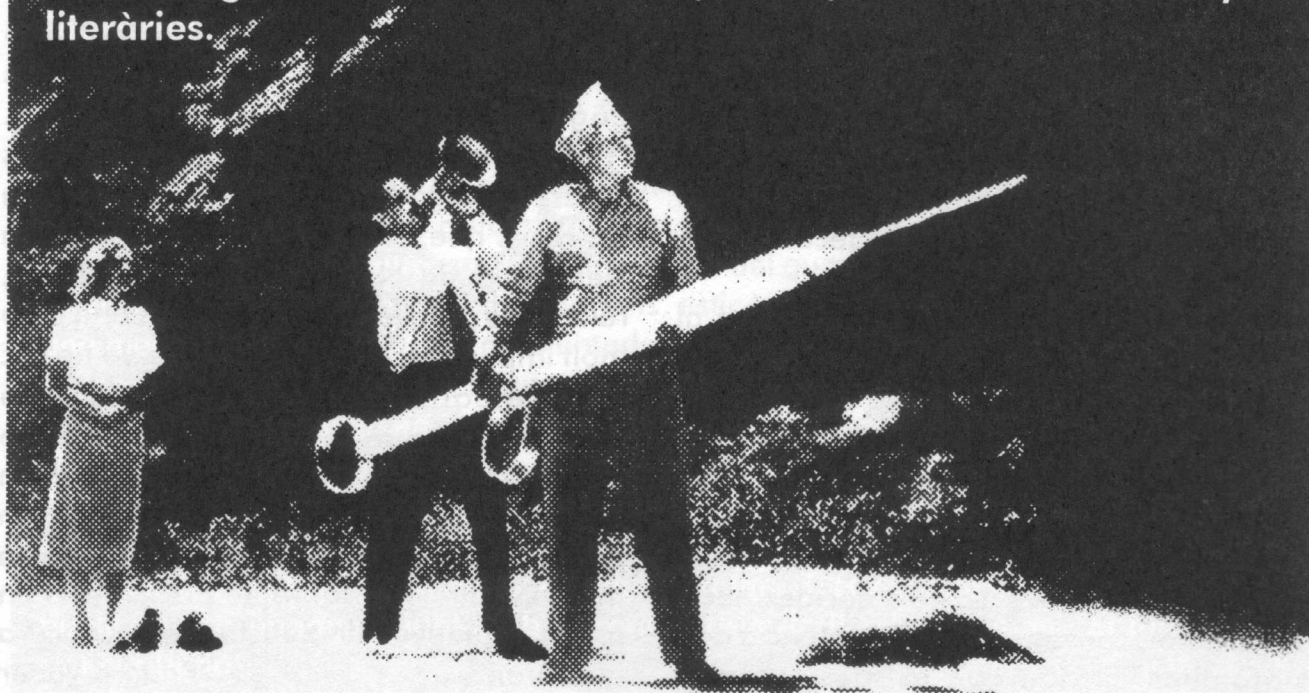
Eduard Vader

CRIDA ALS ASSOCIATS AMB COSES A DIR

«SC2F2» fa una crida a tots els associats a la SCCFF. Els convida a col·laborar al butlletí, escrivint un article que reflexioni sobre algun dels problemes a què s'enfronta la ciència-ficció catalana. La iniciativa pretèn estimular el debat sobre el gènere, alhora que vol servir per a avaluar les mancances al nostre país i, si és possible, apuntar algunes solucions per a millorar-ne l'estat actual. Per a participar en la Crida, només cal ser soci de la Societat Catalana de Ciència-Ficció i Fantasia, al corrent de la quota de 1999.

Els originals, escrits en llengua catalana, han de tenir una extensió aproximada de 3.000 espais (un full i mig mecanografiat en fulls de 30 ratlles de 70 espais, o l'equivalent en procediment informàtic) i cal enviar-los per quintuplicat, acompanyats del disquet, si és possible, i signats amb el nom i l'adreça de l'autor, a: SCCFF, Associació d'Escriptors en Llengua Catalana, Canuda, 6, 5è. (Ateneu Barcelonès), 08002-Barcelona, abans del 30 d'abril de 1999, indicant «Per a la Crida 1999». També podeu enviar el document per correu electrònic a la SCCFF, a: jsole12@pie.xtec.es

Entre els originals rebuts, el jurat en triarà un, que serà publicat al número d'estiu de "SC2F2", i que serà retribuint amb 15.000 ptes. En números successius sortiran els altres seleccionats que, quan es publiquin, seran retribuints amb 5.000 ptes. Els articles, d'opinió i susceptibles de provocar un debat o una reflexió, han de tractar sobre temes generals de la ciència-ficció als Països Catalans, sobre una obra o algun autor. No han de ser, doncs, ni estudis ni ressenyes literàries.

entrevista amb Montserrat Galícia

-Any i lloc de naixença
Cornellà (Baix Llobregat),
1947.

-Llibres de ciència-ficció que heu publicat

En total, 11 novel·les. Les més recents són 'Estendre les ales' (Castellnou), 'L'altra cara del mirall' (Cruïlla) i 'Crits al bosc' (Cruïlla). Dues d'elles, 'P.H.1 A Copèrnic' (La Galera) i 'Aterratge d'emergència' (Edebé), s'han traduït al castellà.

-Quina és la vostra definició de CF?

No sempre es posen d'acord els entesos a l'hora d'explicar el que és la narració de ciència-ficció. Quines serien les fronteres que la delimiten? Estem parlant de les narracions que, bàsicament, es centren en les especulacions de les ciències físiques i les seves aplicacions tècniques? O hi tindran cabuda les especulacions en ciències humanes? I, on situarem les fantasies a l'entorn dels mons màgics i la fetilleria, ambientats en una alta edat mitjana mitificada? I les especulacions místiques d'un Clarke? I la ironia punyent i la sàtira social d'un Ray Bradbury? I el món fantàstic de Tolkien? Per a mi, tot és ciència-ficció.

-Dins quina línia de CF us inclouríeu?

Voldria que se'm relacionés amb la CF que especula amb les ciències humanes.

-Quins llibres catalans us han agradat especialment?

Pedrolo és un mestre indiscutible. Recomano la novel·la 'Mecanoscrit del segon origen' i els contes de 'Trajecte final'. També els contes de Pep Albanell, a 'L'implacable naufragi de la pols'. O 'Més enllà no hi ha fronteres', de Sebastià Estradé; 'Àxon', de Pere Verdaguer; 'Grafèmia', de M. Aritzeta; 'Traficants d'idees', de Xavier Duran; 'Embrió

ultracongelat F-77', de Rosa Fabregat; 'Llibre de Tot', d'A. Munné-Jordà; 'Els silencis d'Eslet', de Jordi Solé i Camardons...

-I llibres no catalans?

L'obra d'Ursula K. Le Guin. Tota. I els contes magnífics de Bradbury. També voldria esmentar una escriptora valenciana, que escriu en castellà: Élia Barceló i un llibre molt important: 'Sagrada'.

-Un títol fonamental que no hagi estat traduït al català

Hi ha massa títols i massa autors no traduïts al català. És escandalós! En comparació, la novel·la negra i policíaca ho té més bé en el camp de la traducció...

-Quins dels últims films de CF us han deixat un bon record?

'Gattaca', 'Nirvana', i la sèrie per a televisió 'Terra 2'.

-Quines temàtiques explotades per la CF us interessen més?

Aquelles que convidin a la reflexió. Les que ens plantegen problemes ètics, ecològics, polítics...

-Quin invent de CF us ha cridat més l'atenció?

Es fa difícil de dir. El que possibilita viatjar a través de la galàxia com aquell que se'n va amb avió a Nova York. Això dona molt de joc a l'hora d'escriure sobre els altres mons.

-A quin planeta de CF anírieu a viure? Per què?

P.H.1 A Copèrnic, Zompal, el Planeta dels boscos, P.H. 35, Uil, Varènia, Varron, Fanel, Siner, Ulan... Perquè són els mons de la meva imaginació, els de les meves novel·les... Però de fet ja hi he viatjat, perquè tots són a un món anomenat Terra.

Societat Catalana de Ciència-Ficció i Fantasia

ASSOCIACIÓ D'ESCRITORS EN LLINGUA CATALANA

ESCRITORS CATALANES

Canuda, 6, 5è (Ateneu Barcelonès) 08002-BCN

<http://www.geocities.com/Area51/Zone/7461>

Llista de correu: <http://www.onelist.com/subscribe.cgi/sccff>

Impressió: Copiart S.A., Villarroel 81, BCN / Dipòsit legal: B-20-354-98

Maquetació: Amadeu LeBlanc

Il·lustració de portada d'autor desconegut, apareguda a Super Science Stories (1950)

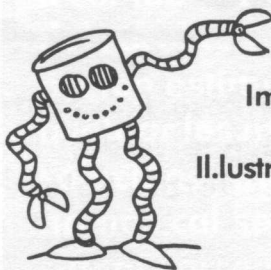
Amb la col·laboració de

Generalitat de Catalunya

Departament de Cultura

Institució de les Lletres Catalanes

Què és la Societat Catalana de Ciència-Ficció i Fantasia?

- La Societat Catalana de Ciència-Ficció i Fantasia s'ha constituït per l'impuls de la Secció de ciència-ficció de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana.

- La SCCFF vol agrupar tant els practicants de la CF i la Fantasia en les seves diverses vessants: literatura, còmic, mitjans audiovisuals, etc., com els afeccionats que estiguin d'acord amb el postulat amb que l'ha impulsada la Secció d'escriptors: "Normalitzar la ciència-ficció en l'àmbit de la llengua catalana i normalitzar la llengua catalana en l'àmbit de la ciència-ficció". Per això, la SCCFF treballarà pel coneixement i el reconeixement de la CF, sempre entesa en el sentit més ampli, en tots els àmbits de la nostra cultura.

- La SCCFF neix amb la voluntat de col·laborar amb totes les associacions afins de qualsevol territori i qualsevol dedicació.

- La SCCFF ofereix un espai per al debat, per a la informació, per a la coneixença entre tots els afeccionats. Un butlletí trimestral us posarà al dia de tot el que passi a l'àmbit de la CF i la Fantasia des d'una visió catalana. Un encontre anual us posarà en contacte amb els creadors en diversos àmbits: escriptors, dibuixants, guionistes, científics, etc.

- La SCCFF també vol ser una plataforma de pressió de cara als mitjans de comunicació, editors, distribuïdors cinematogràfics, etc., per a lluitar per tot allò que l'afeccionat voldria aconseguir i no ho pot obtenir sol.

- La SCCFF vol promoure premis literaris de CF i Fantasia, publicar relats, descobrir nous autors, i afavorir totes les iniciatives que proposin els socis.

-La SCCFF és i serà allò que vulgui tothom que s'hi inscriui.

Omple la butlleta, i tu també seràs protagonista de la SCCFF

Butlleta d'inscripció a la Societat Catalana de Ciència-Ficció i Fantasia

Nom i cognoms _____

Adreça _____

Població _____ Telèfon _____ Fax _____ E-mail _____

Vull inscriure'm a la SCCFF. La quota anual des de gener de 1999 serà de 4.000 ptes.

Estudiants amb carnet jove, 400 ptes anuals.

Indiqueu en aquest cas el centre on estúdieu: _____

Faig el pagament en efectiu al moment de la inscripció

Ingresso l'import al compte 2100-0900-99-0208719337 de "la Caixa"

Envieu la còpia de l'ingrés juntament amb la butlleta d'inscripció a l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana. Canuda, 6, 5è (Ateneu Barcelonès), 08002-Barcelona, fax 412 58 73.

